

ترکیه به شاکیان نسل کشی در غزه پیوست

ترکیه روز گذشته درخواستش را برای پیوستن به پرونده شکایت آفریقای جنوبی از اسرائیل مبنی بر نسل کشی در غزه به دیوان بین المللی دادگستری ارائه کرد. پیش از این در روز دوشنبه، هاگان فیضان، وزیر خارجه ترکیه از پیوستن این کشور به جمع کشورهای شاکی از نسل کشی اسرائیل در دادگاه لاهه خبر داده بود. رسانه‌های ترکیه‌ای اذعان کرده‌اند که پرونده آماده شده توسط ترکیه می‌تواند بر روند رسیدگی به مسئله غزه در دادگاه بین المللی، تأثیر چشمگیری داشته باشد. پیش از این در ماه دسامبر، آفریقای جنوبی طرح دعوی‌ای را علیه رژیم صهیونیستی در مورد نسل کشی در غزه به دادگاه بین المللی دادگستری ارائه کرده بود. قبل از ترکیه، شماری از کشورهای دیگر از جمله اسپانیا، شیلی و مکزیک نیز در اعتراض به اقدامات جنایت‌کارانه رژیم صهیونیستی، خواستار پیوستن به این پرونده شده بودند.

سفیر اسرائیل به مراسم صلح ناکازاکی دعوت نشد

شهردار شهر ناکازاکی از دعوت سفیر اسرائیل در توکیو برای شرکت در مراسم صلح ناکازاکی که هر ساله به مناسبت حمله اتمی آمریکا به ژاپن برگزار می‌شود خودداری کرد. این در حالیست که سفرای آمریکا، فرانسه، آلمان، ایتالیا و کانادا طی نامه‌ای به شهردار ناکازاکی تهدید کرده بودند در صورت عدم دعوت از سفیر اسرائیل در این مراسم حضور نخواهند یافت. عدم دعوت شهردار ناکازاکی از سفیر رژیم صهیونیستی گیلئاد کوهن، پس از آن صورت گرفته که دعوت وی به مراسم سه روز قبل در شهر هیروشیما منجر به اعتراضات گسترده از سوی حامیان فلسطینی و بازماندگان حملات اتمی آمریکا در ارتباط با جنایات این رژیم در جنگ غزه شده بود. حمله اتمی آمریکا به هیروشیما و ناکازاکی در اوت ۱۹۴۵ باعث کشته شدن فوری بیش از ۲۱۰ هزار نفر در زمان حمله شد و هزاران شهروند غیرنظامی دیگر نیز طی سال‌های بعد از بیماری‌های مختلف ناشی از تشعشعات اتمی کشته شدند.

عدم حمایت از تحریم تسلیحاتی اسرائیل

کامالا هریس، معاون رئیس جمهور آمریکا و نامزد حزب دموکرات این کشور در حالی در کلام از مردم غزه حمایت می‌کند که حاضر به برداشتن یک گام عملی در جهت کمک به این مردم نشده و از تحریم تسلیحاتی رژیم صهیونیستی پشتیبانی نمی‌کند. «فیل گوردون»، مشاور امنیت ملی هریس در پستی در شبکه ایکس تصریح کرد: «هریس از تحریم تسلیحاتی اسرائیل حمایت نمی‌کند، وی در ادامه با اشاره به موضع روشن معاون رئیس جمهور ایالات متحده، اذعان کرد که او همیشه از قابلیت دفاعی اسرائیل در مواجهه با ایران و نیروهای که توسط ایران پشتیبانی می‌شوند؛ اطمینان حاصل خواهد کرد. این اظهار نظر تنها یک روز پس از دیدار هریس با طرفداران و حامیان فلسطین در دیترویت میشیگان منتشر شده است. در این دیدار، حامیان فلسطین خواستار تحریم تسلیحاتی اسرائیل توسط آمریکا شده بودند. این در حالی است که کامالا هریس پس از دیدار اخیر خود با نتانیاهو، بر پایان دادن به وضعیت «مصیبت‌بار» مردم غزه و برقراری هر چه سریعتر آتش‌بس در این منطقه تأکید کرده بود.

کشور فلسطینی در یک جدول زمانی توافق شده ظهور خواهد کرد. اما اگر آنها نتوانند اجرا کنند، کشور فلسطینی تشکیل نخواهد شد.

کارتی که اسرائیلی‌ها باید انجام دهند

اسرائیل نیز مسئولیت‌ها و تعهداتی دارد. نمی‌تواند گام‌هایی بردارد که دستیابی به تشکیل کشور فلسطین را دشوارتر یا غیرممکن می‌کند؛ مانند اشغال زمین‌های بیشتر برای توسعه شهرک‌ها، علاوه بر این، رشد بیرونی شهرک‌ها باید متوقف شود و پاسگاه‌های غیرمجاز باید برچیده شوند. دولت اسرائیل باید صراحتاً اعلام کند که خشونت شهرک‌نشینان افراطی علیه فلسطینیان را تحمل نخواهد کرد. جدای از پایان دادن به اقداماتی که برای جلوگیری از تشکیل یک کشور احتمالی فلسطینی طراحی شده‌اند، اسرائیل باید تعدادی گام عملی برای تقویت توانایی تشکیلات خودگردان برای عملکرد و حکومت مؤثرتر بردارد. اسرائیل باید از کسر درآمدهای مالیاتی که برای تشکیلات خودگردان جمع‌آوری می‌کند، دست بردارد. اجازه توسعه زیرساخت‌های جاده‌ای و آبی در کرانه باختری، کاهش پست‌های بازرسی برای سهولت تردد فلسطینیان؛ باز کردن منطقه C که تقریباً ۶۰ درصد از کرانه باختری را در بر می‌گیرد را بدهد. اسرائیل باید درها را برای شرکت‌های فلسطینی برای فعالیت و سرمایه‌گذاری باز کند. اسرائیل باید اجازه دهد که محصولاتی نظیر داروها و گوجه‌فرنگی از کرانه باختری در صورت مطابقت با استانداردها، در اسرائیل فروخته شود.

اگر چه پیوستگی ارضی بیشتر در نهایت برای یک کشور فلسطینی آینده ضروری خواهد بود، اما اسرائیلی‌ها، به طور قابل درکی، با آن موافقت نمی‌کنند؛ تا زمانی که تشکیلات خودگردان به طور مؤثر علیه گروه‌هایی که خشونت علیه اسرائیلی‌ها را انجام می‌دهند، اقدام کند. اما برای انجام این کار، نیروهای امنیتی فلسطین به مشروعیت بیشتری نیاز دارند و این احتمالاً تنها زمانی حاصل می‌شود که فلسطینی‌ها معتقد باشند که تشکیلات خودگردان در حال حکمرانی و دولت‌سازی است و نه صرفاً اقدام به عنوان پیمانکار امنیتی برای اسرائیل. این تصور می‌تواند در طول زمان ایجاد شود، مشروط بر اینکه تشکیلات خودگردان عملکرد خود را عاری از فساد کند و اسرائیل نیز به جای تضعیف تشکیلات خودگردان، قدرتش را تقویت کند. همه اینها ممکن است اکنون خیالی به نظر برسد. این واقعیت که نه اسرائیلی‌ها و نه فلسطینی‌ها این گونه رفتار نکرده‌اند یا این گونه اقدامات را انجام نداده‌اند، گواهی بر بهای زیاد سیاسی و واکنشی است که آنها را و می‌دارد، از انجام این کارها بترسند. اما عادی‌سازی روابط اسرائیل و عربستان می‌تواند معادله را برای هر دو طرف تغییر دهد. برای اسرائیلی‌ها، نوید یک ائتلاف واقعی علیه «محور مقاومت» ایران وجود دارد که چشم‌انداز منطقه را دگرگون خواهد کرد. برای فلسطینی‌ها نوید تشکیل کشور وجود دارد.

آنچه که کشورهای عربی باید انجام دهند

برای سازماندهی و هدایت چنین فرآیندی در شش ماه پایانی دولت بایدن به تلاشی شدید، سازمان یافته و هماهنگ نیاز است. کشورهای عربی، به‌ویژه مصری‌ها، اماراتی‌ها، اردنی‌ها، قطری‌ها و سعودی‌ها نقش ویژه‌ای در این فرآیند دارند. محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، در صورتی که واشنگتن تنها طرفی باشد که او را مجبور به انجام معیارهایی بکند، مسلماً در برابر اقدامات لازم حتی به صورت تدریجی مقاومت خواهد کرد. اما اگر این کشورهای عربی به عنوان یک گروه و با یک صدا او را تحت فشار قرار دهند، احتمال بیشتری دارد که دست به عمل بزنند. سابقه اندکی وجود دارد که ثابت کند این کشورهای عربی به این شکل هماهنگ و با پیام جمعی صریح عمل می‌کنند و این اتفاق نمی‌افتد مگر اینکه همه آنها بفهمند که اگر این کار را نکنند، واشنگتن نمی‌تواند نقشی را که می‌خواهد بازی کند. اگر کشورهای عربی انتظار دارند که ایالات متحده به نتانیاهو فشار بیاورد خودشان نیز باید دست به اقدامات ضروری بزنند. هر چه واشنگتن بتواند بیشتر به حرکت اعراب و فلسطین به سمت توافق حرکت کند، بایدن اهرم بیشتری بر نتانیاهو خواهد داشت. با این اوصاف، بزرگترین منبع اهرم فشار ایالات متحده این خواهد بود که بتواند به نتانیاهو نشان دهد که باید دست به انتخاب بزند. او یا باید عادی‌سازی با عربستان سعودی و هر آنچه که برای یک استراتژی مؤثر در قبال ایران و گروه‌های مورد حمایتش نیاز است را بپذیرد، یا اینکه فرصت تغییر شکل منطقه و جایگاه اسرائیل در این فضای جدید را به فراموشی بسپارد. اگر اسرائیل گزینه دوم را انتخاب کند میراثش تنها حمله هفتم اکتبر خواهد بود.

برخی ممکن است انتقاد کنند و بگویند که چنین طرح‌هایی بسیار پیچیده هستند و بهترین چیزی که می‌توان به آن امیدوار بود، معامله گروگان‌گیری است که پایان جنگ را کلید می‌زند. ممکن است حق با آنها باشد. اما اگر واشنگتن هدف بلندپروازانه‌تری را دنبال نکند، چیزی نمی‌گذرد که منطقه به وضعیت قبل از ۷ اکتبر بازمی‌گردد و تنها طرف‌هایی که منافع آنها در نتیجه این وضعیت تأمین می‌شود، ایران و نیروهای مورد حمایتش هستند. ما با فرصتی برای تغییر مسیر منطقه روبه‌رو هستیم. صلح یک شبه به دست نمی‌آید، اما دولت بایدن می‌تواند مسیر متفاوتی را ترسیم کند. هیچ‌کس نمی‌تواند تراژدی ۹ ماه گذشته را از میان ببرد. اما یک رویکرد بهتر؛ یعنی رویکردی که بر حقوق و مسئولیت‌های همه طرف‌ها تأکید می‌کند، می‌تواند فصل جدیدی را برای خاورمیانه رقم بزند. بایدن در روزهای باقیمانده اش در قدرت، باید از این فرصت استفاده کند.

ترجمه: آر. یاصدیقی

بدن در خاورمیانه

شان می‌تواند به جنگ غزه پایان دهد

در داخل خاک فلسطین راداشته باشند. تا زمانی که شبه‌نظامیان مستقلی مانند حماس وجود داشته باشند، یک کشور فلسطینی نمی‌تواند وجود داشته باشد. تشکیلات خودگردان همچنین باید به پرداخت حقوق و مزایا به فلسطینی‌ها و خانواده‌های فلسطینی‌هایی که به اسرائیلی‌ها حمله می‌کنند و به دلیل اعمال خشونت‌آمیزشان در زندان‌های اسرائیل هستند، پایان دهد.

برخی ممکن است انتقاد کنند و بگویند که چنین طرح‌هایی بسیار پیچیده هستند و بهترین چیزی که می‌توان به آن امیدوار بود، معامله گروگان‌گیری است که پایان جنگ را کلید می‌زند. اما اگر واشنگتن هدف بلندپروازانه‌تری را دنبال نکند، چیزی نمی‌گذرد که منطقه به وضعیت قبل از ۷ اکتبر بازمی‌گردد

تشکیلات خودگردان همچنین باید سیستم آموزشی فلسطین را اصلاح کند تا بر توسعه مهارت‌های مورد نیاز برای رقابت در قرن بیست و یکم و همچنین ترویج مدارا و همزیستی تمرکز کند. دولت بایدن باید با دولت‌های عربستان سعودی و امارات متحده عربی که هر دو سیستم آموزشی خود را متحول و مدرن کرده‌اند، همکاری کند تا هیئتی از کارشناسان را برای نظارت بر بازتنویری کتاب‌های درسی فلسطینی‌ها تشکیل دهد. تشکیلات خودگردان همچنین باید نهاد‌های قضایی و اقتصادی خود را با هدف تقویت حاکمیت قانون و شفافیت فرآیندهای مالی، بودجه و سرمایه‌گذاری اصلاح کند. ایالات متحده باید با اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سایرین همکاری کند تا هیئتی متشکل از کارشناسان حقوقی و مالی مستقل را برای نظارت بر اصلاحات و ارزیابی پیشرفت آن ایجاد کند. سرانجام، پس از یک دوره گذار شاید سه‌ساله، فلسطینی‌ها باید انتخابات آزاد و منصفانه برگزار کنند و تشکیلات خودگردان تنها به نامزدهایی اجازه شرکت در انتخابات را بدهد که به صراحت خشونت را کنار گذاشته و تعهد خود را به همزیستی با اسرائیل اعلام کرده باشند.

جدول زمانی برای تشکیل کشور فلسطینی باید انعطاف‌پذیر باشد زیرا تکمیل آن به انجام این تعهدات و اقدامات عمده توسط تشکیلات خودگردان بستگی دارد. تشکیلات خودگردان به ندرت، با هرگز، چنین اقداماتی را انجام نداده است. اما این رویه خودش دلیل بیشتری برای ایجاد این معیارهاست تا فلسطینی‌ها بدانند که باید چه کار کنند. اگر آنها به این اهداف برسند، یک

به همین دلیل، دولت بایدن شیوه توصیف اهداف خود را تغییر داد و از ایده برداشتن گام‌های زمان‌دار و غیرقابل برگشت به سوی تشکیل کشور فلسطین تغییر مسیر داده و سخن از ایده توسعه مسیری معتبر به سوی تشکیل دولت فلسطین به میان آورد. اما در حال حاضر، حتی همین تغییر لحن بایدن هم بیش از آن است که نتانیاهو آن را بپذیرد.

چالش برطرف کردن ترس‌های اسرائیل در مورد تشکیل کشور فلسطینی و حل و فصل نگرانی‌های عربستان برای فلسطینی‌ها مسئله بسیار مهمی برای دولت بایدن است. اگر قرار است نتانیاهو با سعودی‌ها معامله کند، ابتدا باید خود و سپس افکار عمومی اسرائیل را متقاعد کند که برآورده کردن خواسته‌های عربستان تهدیدی مرگبار برای اسرائیل به شمار نمی‌رود و سپس باید از دست چهره‌های راست افراطی در دولت خود، مانند بن‌گوریر و اسموتریچ، که از رعایت شرایط عربستان سعودی برای عادی‌سازی روابط سر باز می‌زنند، خلاص شود.

کارتی که فلسطینی‌ها باید انجام دهند

مسیری رو به جلو وجود دارد، اما این امر مستلزم تمرکز دولت بایدن بر حقوق فلسطینی‌ها و مسئولیت‌های آنها است. ایالات متحده باید فلسطینیان را به عنوان مردمی که حق تعیین سرنوشت دارند، به رسمیت بشناسد. اما این حق نه مطلق است و نه خود به خود اعطا می‌شود، زیرا همراه آن، تعهداتی نیز در کار است. قبل از تحقق تشکیل دولت فلسطینی، تشکیلات خودگردان فلسطین باید برخی معیار را رعایت کنند.

اولین معیار ممکن است بدیهی به نظر برسد و آن این است که تشکیل کشور فلسطین دیگر نمی‌تواند مبتنی بر مقاومت در برابر اسرائیل باشد، بلکه باید بر اساس همزیستی انجام شود. تشکیلات خودگردان باید از مقاومت مسلحانه چشم‌پوشی کرده و تمام گروه‌ها از جمله حماس و جهاد اسلامی را طرد کند. نیروهای امنیتی تشکیلات خودگردان باید انحصار استفاده از زور